

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064805856/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Jomfrulands Ord om den Kærlighedsløse? Hvorfor rakte hun Tunge ad Olofs: »Was geht's dich an?»

Begærede den Kærlighedsløse dog Kærlighed! Jærnet dog at forvandles til Guld? Skød hun end Spejlet mod Brynte, var Steffan så dog den Brudgom, hun vilde?

Og i så Fald – Steffan gøs for hendes, for sin egen Skyld – ti hans Ed...

Han hørte Olofs Dør gå i. Alle Døre stod åbne her i Värmland, havde Susan sagt. Ti de var alle dets Børn. Men Olofs Dør lukkedes, her i Nattesamtalernes Land, hvor ingen Dag var lang nok til at udøse Broderhjerterne!

Hvad hviskede Drengene i Zacharias Piras Skole om hans Fader, hvis Alder ingen kendte? At han havde drukket Blod af de Døde på alle Europas Valpladser for at leve evigt. Ja, Olof, drik kun Blodet af alle »Bjergenes Døde, af Jærnets Ofre – og lev evigt!

Susan, min Etskede, jeg giver din og min Evighed hen, ej blot for en ukendt Gud, men for en Gud, der ej findes til! Jeg tager min Pligt af Sancta Lucia-Nat!

Vi spurgte bagge – for at svare os selv! Var Spørgsmålet som Svarret Synd? Nu, lad os da tage Syndens Straf? Men jeg, den Fremmede i Järnbäraland, erkender min, hvor du, dets Datter, kun har Gråd og Slag!

Ligger jeg da iblandt jer som Fjende? O nej, et Offer som I! Koster Gud Eder, koster han også mig! Og – er ikke Abrahams Offer større end Isaks? og mit større end Abrahams – jeg, som ikke hørte Guds Røst, men kun min egen befale?

Han krøb skælvende under Tæppet i sit Værelse, men lod Døren åben. I Fjor, de forgangne År lukkede han den stædse – som Olofs, som Morgongåfvas stod stængte, selv mellem Fader og Moder, selv for hans Sygdoms-Nætter.

Men i Nat sov han som i fælles Rum ej blot med Susan, men med Brynte, ja med Adrian – kun ej med Olof, Fornægteren.

Ti var de ej fælles om denne Nat, Lucia-Nat uden Lys og Svar? Nuets Guder som deres Offer, Brudgomme som Brud! Fyldtes deres Øren ej af Persbergs Hjulets Klage, al Trældoms Suk? af Ulvenes Hyl, Dybets uophørlige Gråd? Og blandedes deres Åndedræt ej til en fælles Bøn, et fælles Løfte?